

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ

บทที่ 29

เรื่อง จันมีคุณค่า

ผลที่คาดหวังจะได้รับ: แสดงการยอมมอบถวายตัวให้พระคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้านาย

ตัวชี้วัด: รู้และเข้าใจพระคัมภีร์

สาระการเรียนรู้: รู้และเข้าใจหลักศาสนศาสตร์แบบง่ายๆ

กลุ่มอายุ: 9-11 ปี

หัวข้อหลัก: จันถูกสร้างมาตามพระฉายาของพระองค์

บทเรียน: จันมีคุณค่า

เวลาที่ใช้ในการสอน: 45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถที่จะบอกคุณค่าของเขาด้วยการศึกษาและเรียนรู้จากเรื่องของเอสเธอร์ และเรื่องของผู้หญิงไม่ดีคนหนึ่งในลูกา 7: 36-50
2. เด็กสามารถบอกได้ว่าพระเจ้าทรงรักเขา และเห็นคุณค่าในเขาโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. แมลงตัวเล็ก ๆ ตามที่มีในท้องถิ่นให้ใส่ขวดใสมา ถ้ามี
2. เหรียญ

อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเสริม :

1. กระดาษ - หนึ่งแผ่นต่อเด็กหนึ่งคน
2. ดินสอ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม :

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบท
2. รวบรวมวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. อ่านและศึกษาเรื่องพระราชินีเอสเธอร์ในพระธรรมเอสเธอร์ และเรื่องของหญิงชั่วคนหนึ่ง ในลูกา 7: 36-50

4. แบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม แล้วแจกกระดาษกลุ่มละ 1 แผ่น ให้เขียนเรื่องราวออกมา โดยที่ 1 กลุ่มจะเขียนแค่ส่วนที่เป็นของตนในกระดาษแผ่นเดียว เพื่อนำมาเป็นบทละครในการแสดงของแต่ละกลุ่ม ดังนั้นครูจะมีกระดาษทั้งหมด 4 แผ่น

กลุ่มที่ 1 มีหญิงวัยรุ่นกำพร้าคนหนึ่ง เด็กคนนี้เป็นคนที่มีหน้าตาสวยมาก เธอมีเชื้อสายยิวและได้รับการดูแลอย่างปลอดภัยในบ้านของลุงของเธอ วันหนึ่งมีทหารมาที่เมืองของเธอและนำตัวเด็กผู้หญิงที่สวยงามคนนี้ไปกับพวกเขาด้วย หญิงสาวคนนี้ต้องพรากไปจากบ้านที่เธอรู้จักเพียงที่เดียวเท่านั้น และต้องไปใช้ชีวิตอยู่กับผู้หญิงคนอื่น ๆ ในพระราชวังของกษัตริย์ เธอกลัวมากแต่ก็รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเธอและเป็นห่วงเธอ

กลุ่มที่ 2 พระราชาต้องเลือกมเหสีจากหญิงสาวเหล่านี้ เอสเธอร์นั้นเป็นคนมีจิตใจดีและสุขภาพความงามจากภายในของเธอนั้นเปล่งประกายออกมาเหนือหญิงสาวคนอื่น ๆ พระราชาก็ขอเธอมาเป็นมเหสี และเธอก็ตกลง จากที่เคยเป็นเด็กกำพร้าชาวยิว ก็กลายมาเป็นพระราชินีเอสเธอร์ เป็นผู้ที่ถูกเลือกและมีเกียรติ

กลุ่มที่ 3 มีชายชั่วร้ายคนหนึ่งวางแผนจะฆ่าชาวยิวทั้งหมด และพระนางเอสเธอร์ก็ร้องทูลคดีนี้ต่อหน้าพระราชาอย่างกล้าหาญ เธอรู้ว่าหากกษัตริย์ไม่โปรดปรานเธอ ไม่นานนักเธอจะถูกฆ่า เธอก็อาจจะถูกฆ่าได้ แต่กษัตริย์ได้ยื่นคำขอออกมา ซึ่งแสดงถึงการโปรดปรานในเธอและยินดีจะรับฟังคำร้องทูลของเธอ

กลุ่มที่ 4 กษัตริย์รู้ว่าพระราชินีเอสเธอร์เป็นชาวยิว และจะต้องถูกฆ่าดังเช่นชาวยิวอื่น ๆ พระองค์จึงฆ่าชายชั่วคนนั้น และไว้ชีวิตชาวยิวทั้งหลาย ชาตานรู้ว่าวันหนึ่งพระเมสสิยาห์คือพระเยซูจะต้องเกิดในเชื้อสายยิวนี้ มันจึงพยายามที่จะหยุดยั้งไม่ให้พระเยซูมาเกิด แต่พระเจ้าทรงชนะเสมอ!

5. หาเด็กที่สามารถแสดงละครได้ดีมา 8 คน เพื่อแสดงจากเรื่องในลูกา 7: 36-50 ขณะที่ครูเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟัง
6. อธิษฐานเผื่อเด็ก ๆ ที่จะเข้าใจว่าเขามีค่าต่อพระเจ้า

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน :

ครูพูดว่า :

1. ให้ครูยื่นแมลงที่ครูเตรียมไว้ในขวดโหลแล้วส่งต่อให้นักเรียนดูขณะที่ครูกำลังสอน เด็ก ๆ เคยมองดูมดหรือเพล่า ? (หรือแมลงอะไรก็ได้ที่มีขนาดเล็ก) เมื่อเทียบกับพวกมันแล้ว เด็ก ๆ โดกว่าสักเท่าไร ? ให้เวลาเด็กตอบ ถ้าเกิดเราเปลี่ยนกันละ ถ้าเด็ก ๆ เป็นมด เด็ก ๆ จะรู้สึกอย่างไรถ้ามียักษ์ตัวใหญ่กำลังจ้องมองเราอยู่ ? ให้เวลาเด็กตอบ
2. เด็ก ๆ เคยรู้สึกว่าตัวเองตัวเล็กและไม่สำคัญไหม ? ให้เวลาเด็กตอบ ในสถานการณ์แบบไหนบ้างที่เรารู้สึกว่าเราไม่สำคัญ ? ให้เวลาเด็กตอบ บางครั้งคนอื่นอาจทำให้เรารู้สึกว่าตัวเองไม่สำคัญก็ได้
3. แต่พระเจ้าไม่ทำกับเราแบบนี้ เมื่อพระเจ้ามองดูเรา พระองค์เห็นเงาสะท้อนของพระองค์เองมองกลับมาที่พระองค์ เราถูกสร้างมาตามแบบของพระเจ้า พระองค์สร้างเราขึ้นมาอย่างมีเอกลักษณ์และอย่างสร้างสรรค์ตามที่พระองค์ต้องการ เรามีค่าในสายพระเนตรของพระองค์ ความคิดเห็นของพระเจ้าที่มีต่อเราเท่านั้นที่สำคัญ ไม่ใช่สิ่งที่เราคิดว่าคนอื่นรู้สึกกับเรา

กิจกรรมการเรียนการสอน :

1. แบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม มอบหมายงานให้แต่ละกลุ่มเป็นเนื้อเรื่องบางส่วนของพระราชินีเอสเธอร์ เขียนเนื้อเรื่องให้แต่ละกลุ่มบนกระดาษ 4 แผ่น เด็ก ๆ จะต้องเล่าเรื่องที่กลุ่มตนเองได้รับด้วยการแสดงให้เพื่อนในชั้นเรียนดู ให้แต่ละกลุ่มแสดงเรียงลำดับตามเหตุการณ์
2. แต่ละกลุ่มต้องเลือกผู้บรรยายและคนที่ sẽแสดงบทแต่ละบทที่กล่าวถึง ให้เวลาในการฝึกซ้อม 5 นาที จากนั้นให้ออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน

กลุ่มที่ 1 มีหญิงวัยรุ่นกำพร้าคนหนึ่ง เด็กคนนี้เป็นคนที่มีหน้าตาสวยมาก เธอมีเชื้อสายยิวและได้รับการดูแลอย่างปลอดภัยในบ้านของลุงของเธอ วันหนึ่งมีทหารมาที่เมืองของเธอและนำตัวเด็กผู้หญิงที่สวยคนนี้ไปกับพวกเขาด้วย หญิงสาวคนนี้ต้องพรากไปจากบ้านที่เธอรู้จักเพียงที่เดียวเท่านั้น และต้องไปใช้ชีวิตอยู่กับผู้หญิงคนอื่น ๆ ในพระราชวังของกษัตริย์ เธอกลัวมากแต่ก็รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเธอและเป็นห่วงเธอ

กลุ่มที่ 2 พระราชาต้องเลือกมเหสีจากหญิงสาวเหล่านี้ เอสเธอร์นั้นเป็นคนมีจิตใจดีและสุขภาพความงามจากภายในของเธอนั้นเปล่งประกายออกมาเหนือหญิงสาวคนอื่น ๆ พระราชินีจึงขอเธอมาเป็นมเหสี และเธอก็ตกลง จากที่เคยเป็นเด็กกำพร้าชาวยิว ก็กลายมาเป็นพระราชินีเอสเธอร์ เป็นผู้ที่ถูกเลือกและมีเกียรติ

กลุ่มที่ 3 มีชายชั่วร้ายคนหนึ่งวางแผนจะฆ่าชาวยิวทั้งหมด และพระนางเอสเธอร์ก็ร้องทูลคดีนี้ต่อหน้าพระราชาอย่างกล้าหาญ เธอรู้ว่าหากกษัตริย์ไม่โปรดปรานเธอ ไม่นานญาติให้เธอพูดเธอก็อาจจะถูกฆ่าได้ แต่กษัตริย์ได้ยื่นคทาออกมา ซึ่งแสดงถึงการโปรดปรานในเธอและยินดีจะรับฟังคำร้องทูลของเธอ

กลุ่มที่ 4 กษัตริย์รู้ว่าพระราชินีเอสเธอร์เป็นชาวยิว และจะต้องถูกฆ่าดังเช่นชาวยิวอื่น ๆ พระองค์จึงฆ่าชายช้วนคนนั้น และไว้ชีวิตชาวยิวทั้งหลาย ชาตานรู้ว่าวันหนึ่งพระเมสสิยาห์คือพระเยซูจะต้องเกิดในเชื้อสายยิวนี้ มันจึงพยายามที่จะหยุดยั้งไม่ให้พระเยซูมาเกิด แต่พระเจ้าทรงชนะเสมอ!

3. ขึ้นชมแต่ละกลุ่มที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้

ครูพูดว่า :

1. ต่อมาชาวยิวจึงมีเทศกาลหนึ่งที่มีชื่อว่า “ปุริม” เป็นเทศกาลที่จัดขึ้นเพื่อฉลองความกล้าหาญของพระราชินีเอสเธอร์ที่ได้ช่วยชีวิตชาวยิวเอาไว้ ถ้าพระเจ้าทรงเห็นคุณค่าของหญิงสาวกำพร้าที่ยากจนคนหนึ่ง และให้เธอไปอยู่ในพระราชวัง เป็นพระราชินีที่ช่วยชีวิตประชาชนของเธอแล้วนั้น พระเจ้าก็เห็นคุณค่าของเราด้วย พระองค์ทรงมีแผนการที่พิเศษสำหรับชีวิตของเราทุกคน
2. พระคัมภีร์บอกไว้ว่า เอสเธอร์ได้เกิดมาในยุคหนึ่งเพื่อ “เวลาที่เหมาะสม” เอสเธอร์มีหน้าที่ที่สำคัญจะต้องทำเธอจึงได้เกิดขึ้นมา พระเจ้าก็ทรงมีแผนการในชีวิตของเด็ก ๆ เหมือนกันเด็ก ๆ เกิดมาในยุคนี้เพื่อเวลาที่เหมาะสมนี้ใช่ไหม ? ให้เด็กตอบ
3. เมื่อเอสเธอร์ยังเป็นเด็ก เธอไม่รู้เลยว่าวันหนึ่งข้างหน้าเธอจะได้เป็นพระราชินีและช่วยชีวิตของผู้คนนับพัน ๆ คน เด็ก ๆ อาจไม่รู้ว่าเมื่อเด็ก ๆ เติบโตเป็นผู้ใหญ่นั้นเด็ก ๆ จะทำอะไร แต่เด็ก ๆ รู้ได้ว่าพระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษสำหรับชีวิตของเด็กแน่นอน!
4. พระคัมภีร์นั้นมีเรื่องราวของผู้คนที่พระเจ้าใช้อย่างอัศจรรย์เต็มไปหมด พระเจ้าไม่ได้ใช้คนที่สำคัญ สวยงาม หรือฉลาดเท่านั้น บางครั้งพระองค์ใช้เด็ก ๆ เด็กกำพร้า หรือแม้แต่คนบาป ในการทำสิ่งที่สำคัญเพราะว่าพระองค์เห็นคุณค่าในตัวพวกเขา เรามาดูกันดีกว่าว่ามีใครอีกบ้าง

ก่อนจะเล่าเรื่องนี้ให้ครูเลือกเด็ก 2-3 คนที่แสดงละครได้เก่ง ๆ มาแสดงเนื้อเรื่องขณะที่ครูกำลังเล่าตัวละครที่ต้องแสดงคือ

- เจ้าของบ้าน
- หญิงคนบาป
- พระเยซู
- นักแสดง 4-5 คนที่มานั่งรอบ ๆ และเฝ้าดูเหตุการณ์

5. มีผู้หญิงอีกคนในพระคัมภีร์ที่รู้สึกว่ามันไม่มีค่าเลย เพราะว่าทุกคนต่างก็ปฏิบัติกับเธอไม่ดี ทุกคนเว้นแต่พระเยซู ผู้หญิงคนนี้เข้ามาโดยไม่ได้รับเชิญขณะที่พระเยซูกำลังทานอาหารมื้อค่ำอยู่
6. เจ้าของบ้านผู้ที่เชิญพระเยซูมาไม่ได้ให้น้ำเพื่อจะล้างเท้าพระเยซูเลย ในสมัยพระคัมภีร์นั้นมีธรรมเนียมว่าถ้าเราเชิญใครมาทานอาหารมื้อเย็นด้วยนั้นต้องมีอ่างสำหรับแขกที่จะล้างเท้าเพื่อชำระฝุ่นออกไปและเพื่อให้รู้สึกสบายด้วย แต่เจ้าของบ้านนั้นไม่ได้ให้น้ำล้างเท้าแก่พระเยซู
7. เมื่อหญิงคนนี้เข้ามา แขกคนอื่น ๆ ก็เริ่มรู้สึกไม่สบายใจ พวกเขาเรียกผู้หญิงคนนี้ว่าเป็นคนบาปหนา แล้วพูดกันว่าหญิงคนนี้ไม่ได้มีฐานะที่จะต้องมาอยู่ที่นี้

8. หญิงคนนี้อาจจะมาเพื่อจะขอบคุณพระเยซูที่ทรงสำแดงความรักแก่เธอ และช่วยให้เธอรู้สึกว่าตนเองมีค่า เธอนั่งลงที่เท้าของพระเยซู แล้วก็เริ่มร้องไห้ออกมาและเอาผมของเธอเช็ดน้ำตาที่เท้าของพระเยซูอย่างแผ่วเบา
9. หญิงคนนี้นำเครื่องหอมราคาแพงมาก ๆ ของเธอออกมา และชโลมที่เท้าของพระเยซู พวกสาวกบางคนเชื่อว่าน้ำหอมนี้อาจเทียบได้กับค่าจ้างของเธอทั้งปีเลยทีเดียว น้ำหอมนี้พิเศษมาก แต่เธอกลับนำมาใช้อย่างสิ้นเปลืองเพื่อชโลมพระเยซู เพื่อแสดงความรักและการยอมอุทิศตัวของเธอต่อพระองค์
10. แยกคนอื่น ๆ พากันหัวเราะและเยาะเย้ยเธอ แต่พระเยซูทรงได้รับการสำแดงจากท่าทีที่ไม่เห็นแก่ตนเองของเธออย่างมาก พระองค์ทรงชื่นชมเธอ หญิงคนนี้อาจจะรู้สึกว่าตนเองนั้นไม่มีค่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเธอได้ยินเสียงกระซิบกระซาบจากผู้อื่นที่ไม่ยอมรับในตัวเธอในบ้านหลังนั้น แต่เธอก็ได้พบคุณค่าของตัวเองจากสายตาและคำพูดของพระเยซู
11. พระองค์ตรัสกับเธอว่า “ความเชื่อของเจ้าได้ทำให้เจ้ารอดจงไปเป็นสุขเถิด” หญิงคนนี้จะเป็นที่จดจำในพระคัมภีร์ในเรื่องของความรักที่มีมากมายต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า จากที่เธอรู้สึกไร้ค่า ตามหาคุณค่าของตัวเอง และได้รับคุณค่าจากพระเยซูผู้ที่เธอรักอย่างมากมาย
12. เด็ก ๆ คิดว่าผู้หญิงคนนี้รู้สึกอย่างไรเมื่อเดินเข้ามาในห้องทั้งที่รู้ว่าตนไม่เป็นที่ต้องการของผู้อื่น ? ให้เวลาเด็กตอบ ถ้าเป็นเด็ก ๆ จะรู้สึกอย่างไร ? ให้เวลาเด็กตอบ ความรักของเธอที่มีต่อพระเยซู และความปรารถนาที่จะขอบคุณพระเยซูได้มีมากมายจนบดบังความกลัวต่อเสียงของผู้คน เธอมีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเยซู ไม่ใช่ในสายตาของมนุษย์
13. พระเจ้าทรงรักเด็ก ๆ และความรักของพระองค์ก็สำแดงออกในหลาย ๆ ทาง พระเจ้าสำแดงความรักของพระองค์กับเด็ก ๆ ในด้านไหนบ้าง ? ให้เวลาเด็กตอบ (คำตอบอาจจะเป็น: มีผู้คอยสนับสนุน, ถูกเลือกให้ทำงานในโครงการ, รักษาเราเมื่อเราเจ็บป่วย, ประทานพ่อแม่ที่น่ารักให้ ฯลฯ)
14. พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าของเราเหมือนที่พระองค์ทรงเห็นคุณค่าในตัวของเอสเธอร์ และหญิงบาปคนนั้น
พระเจ้าทรงเห็นค่าเราอย่างมากจนส่งพระบุตรของพระองค์คือพระเยซูลงมาตายบนไม้กางเขนเพื่อเราจะได้รับการอภัย มีวิธีไหนอีกบ้างที่เด็ก ๆ รู้สึกได้ว่าพระเจ้าทรงเห็นคุณค่าในตัวเรา ? ให้เวลาเด็กตอบ (คำตอบอาจจะเป็น: พระองค์ให้โอกาสเราที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์, พระองค์อยากจะมีความสัมพันธ์กับเรา, ฉะนั้นเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวและคริสตจักรของพระองค์ ฯลฯ)
15. มาเล่นเกมสักระยะที่เราให้เรารู้ว่าเราเป็นที่รักและมีค่ามากแค่ไหน นำเหรียญออกมาถือไว้เด็ก ๆ ทุกคนจะได้โอกาสในการโยนเหรียญ
16. เหรียญด้านหนึ่งจะเป็น “ความรัก” อีกด้านหนึ่งคือ “คุณค่า” ถ้าเหรียญออกเป็น “ความรัก” เด็ก ๆ จะต้องบอกวิธีการที่พระเจ้าสำแดงความรักของพระองค์ต่อเด็ก ๆ ถ้าเหรียญออกที่ “คุณค่า” ให้บอกสิ่งที่เด็ก ๆ มีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเจ้าอย่างไร หรือบางอย่างที่ทำให้เด็ก ๆ รู้สึกว่ามีค่าต่อพระเจ้า
เลือกเด็กคนหนึ่งเป็นคนเริ่ม ให้เด็กโยนเหรียญขึ้นในอากาศแล้วตอบตามด้านที่เหรียญหงายขึ้นทำไปเรื่อย ๆ จนเด็กแต่ละคนมีโอกาสดำเนินเหรียญ

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า : เราสามารถรู้สึกดีเกี่ยวกับตัวของเราเอง เพราะเราเป็นเพื่อนของพระเจ้า เพราะเรา
ถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์เราจึงมีศักดิ์ศรีและคุณค่า
จับบทเรียนด้วยการขออาสาสมัครที่จะอธิษฐานปิด เพื่อขอบพระคุณพระเจ้าที่เรามีคุณค่า
ในสายพระเนตรของพระองค์ และที่เราจะไม่ต้องกังวลว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรกับเรา

กิจกรรมเสริมบทเรียน :

ครูพูดว่า : เด็ก ๆ ลองคิดว่าตนเป็นพระราชินีเอสเธอร์ที่กำลังเขียนจดหมายถึงบ้าน เพื่อจะ
อธิบายว่าชีวิตในพระราชวังนั้นเป็นอย่างไร ? พระราชวังมีลักษณะอย่างไร ?
ได้รับการเลี้ยงดูอย่างไร ? ได้ทานอะไร ? ได้ใส่เสื้อผ้าอย่างไร ? แบ่งปันจดหมายกันให้
อ่านในกลุ่ม หรือให้เด็ก ๆ แต่ละคนเขียนในแผ่นกระดาษว่า “ฉันมีค่าในสายพระเนตรของ
พระเยซู” แล้วเริ่มเขียนคำที่บอกคุณค่าของเด็ก ๆ เด็ก ๆ อาจจะเขียนว่า: น่ารัก, น่าทะนุถนอม,
เรียนหนังสือเก่ง, ชอบเล่นสนุกสนาน, เป็นผู้ให้, ชอบช่วยเหลือ ฯลฯ เขียนทุกอย่างที่เด็กคิดว่า
พระเจ้าทรงเห็นในตัวของเด็ก ๆ เสร็จแล้วเอากลับไปที่บ้านเพื่อเตือนตัวเองว่าเขาพิเศษขนาดไหน

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดที่ได้ผลดี? กิจกรรมใดที่ได้ผลไม่ดี? ฉันจะเตรียมบทเรียนครั้งต่อไปให้ดีขึ้นได้อย่างไร?)

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]